

"இனிமையான குழந்தைகளே! இந்த கண்களின் மூலம் எதையெல்லாம் பார்க்கிறீர்களோ அவற்றை மறக்க வேண்டும், எல்லா சரீரதாரிகளையும் மறந்து அசரீரியான பாபாவை நினைவு செய்வதற்கான பயிற்சி செய்யுங்கள்"

கேள்வி:

ஞானத்தின் மூலம் குழந்தைகளாகிய உங்களுடைய வாய் இனிமையாகிறது, பக்தியின் மூலம் ஆவதில்லை ஏன்?

பதில்:

ஏனென்றால் 1. பக்தியில் பகவானை சர்வவியாபி என்று சொல்லிவிட்டார்கள். சர்வவியாபி என்று சொன்னதின் மூலம் தந்தை மற்றும் ஆஸ்தி என்ற விஷயம் முடிந்து விட்டது. ஆகையினால் தான் அங்கு வாய் இனிமையாவதில்லை. இப்போது குழந்தைகளாகிய நீங்கள் அன்போடு பாபா என்று சொல்கிறீர்கள் எனும்போது ஆஸ்தி நினைவுக்கு வந்து விடுகிறது, ஆகையினால் வாய் இனிமையாகிவிடுகிறது. 2. பக்தியில் பொம்மைகளோடு விளையாடி வந்தீர்கள், அறிமுகமே இல்லாமல் இருந்தது, எனும் போது வாய் எப்படி இனிமையாகும்.

பாட்டு:

ஓம் நமோ சிவாய .....

ஓம் சாந்தி.

சிவாய நம: அதாவது நமஸ்காரம் என்று கூட சொல்கிறார்கள். எப்போதும் நமஸ்காரம் (வணக்கம்) பெரியவர்களுக்கு சொல்லப்படுகிறது. மனிதர்களின் புத்தியின் தொடர்பு தூய்மையற்றவர்களை தூய்மையாக்கும் பாபாவோடு இல்லை. தூய்மையற்றவர்களை தூய்மையாக்குபவர் ஒரே ஒருவர்தான். அவருக்குத் தான் சிவாய நமஹ என்று சொல்லப்படுகிறது. சிவன் நிராகாரமானவர் என்பதும் புத்தியில் வருகிறது. சங்கருக்கு நமஹ சொல்ல வேண்டும் என்றால் சங்கர் தேவதாய நமஹ என்று சொல்வார்கள். சிவாய நமஹ, அது தனியாகி விட்டது. சங்கர் தேவதாய நமஹ என்பது தனியாகிவிட்டது. பிரம்ம தேவதாய நமஹ என்று சொல்கிறார்கள். பிரம்மா இங்கே இருக்கிறார். எதுவரை பிரம்மா சூட்சும வதனவாசியாக ஆகவில்லையோ அதுவரை அவரை தேவதா என்று சொல்ல முடியாது. இங்கே இவர் பிராஜாபிதா ஆவார். எதுவரை இந்த பிராஜாபிதா இருக்கிறாரோ, மனித உடலில் இருக்கிறாரோ அதுவரை இவரை தேவதா என்று சொல்ல முடியாது. யார் சூட்சும வதனத்தில் இருக்கிறார்களோ அல்லது புதிய உலகத்தில் இருக்கிறார்களோ அவர்களுக்குத் தான் தேவதைகள் என்று சொல்லப்படுகிறது. இதன் மூலம் இந்த சமயத்தில் பிராஜாபிதாவாக இருக்கும் போது தேவதை என்று சொல்ல முடியாது, என்பது நிரூபணமாகிறது. உங்களைக் கூட இந்த சமயத்தில் பிராமணன் என்று சொல்லப்படுகிறது, ஆனால் நீங்கள் தெய்வீக புத்தி அதாவது தேவதைகளாக ஆவதற்காக முயற்சி செய்து கொண்டிருக்கிறீர்கள். தேவதைகளுக்கோ சர்வகுண சம்பன்ன..... என்ற மகிமை இருக்கிறது, ஆனால் பிரம்மா, விஷ்ணு, சங்கருக்கு இந்த மகிமை இல்லை. மனிதர்களுக்கான மகிமை மற்றும் தேவதைகளின் மகிமை தனி-தனியாக இருக்கிறது. ஜனாதிபதி ஜனாதிபதி தான். அவருடைய நடிப்பு அவருடையது, பிரதம மந்திரியினுடைய நடிப்பு அவருடையது தனிப்பட்டதாகும். நாடகத்தில் நடிப்பு தனித்-தனியாக இருக்கும் அல்லவா. ஆக சிவாய நமஹ என்று சொன்னால் சிவபாபாவிற்குத் தான் ஆகும். பிரம்ம தேவதாய நமஹ, விஷ்ணு தேவதாய நமஹ என்பது தனிப்பட்டதாகும். சிவபாபாவிற்கு அப்படி சொல்ல முடியாது. அவரை பரமபிதா பரமாத்மா என்று சொல்லப்படுகிறது ஏனென்றால், சிவன் மற்றும் சாலிகிராம் இருக்கிறது. அவைகளை சிறியது- சிறியதாகவும், அவரை பெரியதாகவும் காட்டு கிறார்கள். யாரும் சிறியதாகவோ-பெரியதாகவோ இருப்பதில்லை, என்று பாபா புரியவைத்திருக்கிறார். அவரை பரமபிதா பரமாத்மா, இறை தந்தை என்று சொல்லப்படுகிறது. இதை ஏன் சொல்கிறார்கள்? ஆத்மா சாலிகிராம், சிவனை தந்தை என்று சொல்கிறது என்றால், கண்டிப்பாக தந்தையிடமிருந்து ஆஸ்தி கிடைக்க வேண்டும் ஏனென்றால் அவர் சொர்க்கத்தைப் படைப்பவர் ஆவார். கண்டிப்பாக ஆதிசனாதன தேவி-தேவதா தர்மத்தை பரமபிதா பரமாத்மா தான் படைத்திருப்பார். வேறு யாரும் செய்திருக்க முடியாது. அந்த தந்தையை சர்வவியாபி என்று சொன்னதின் மூலம் ஆஸ்தியின் பெயர்-அடையாளம் கூட மறைந்து விட்டது. கடவுள்

சர்வவியாபி, எங்கும் நிறைந்திருக்கிறார், என்று சொல்கிறார்கள். என்ன சபதம் எடுக்கிறார்களோ அதுவும் பொய்யாகும். ஈஸ்வரன் தந்தையை எங்கும் நிறைந்தவர்..... என்று சொல்கிறார்கள், தந்தையை அறியவே இல்லை.

குழந்தைகளாகிய நீங்கள் தெரிந்துள்ளீர்கள்-- இப்போது ஈஸ்வரன் ஆஜராகி இருக்கிறார், உண்மையில் அவர் பரம்-ஆத்மா ஆவார். அவருடைய மகிமை முற்றிலும் தனிப்பட்டதாகும். ஒன்று அவர் நிராகாரமானவர், அவருடைய பெயர் சிவன் ஆகும். அவருக்கு உடலுக்கான பெயர் ஒருபோதும் கிடையாது. மற்ற அனைவருக்கும் உடலுக்கான பெயர் இருக்கிறது. ஒவ்வொரு பிறவியிலும் சரீரத்தின் பெயர் மாறிக் கொண்டே இருக்கிறது. மற்றபடி ஆத்மா ஆத்மா தான், மனிதனுடைய பெயர் மாறுகிறது. இன்னாருக்கு பித்ரு அல்லது பக்தியோடு (இறந்தவர் நினைவில்) திதி கொடுக்கப்படுகிறது என்று சொல்வார்கள். ஆக அவருடைய நினைவு வருகிறது. அவருடைய உடலோ எரிந்து விட்டது. மற்றபடி ஆத்மா தான் இருக்கிறது, ஆக ஆத்மாவிற்கு ஊட்டுகிறார்கள், குடிக்க வைக்கிறார்கள். ஆத்மாவை நிர்லேப் (எதுவும் ஒட்டாதது) என்று சொல்ல முடியாது. பாபா வந்து புரிய வைக்கிறார் -- யாராவது சரீரத்தை விட்டு விடுகிறார்கள் என்றால், சரீரம் அழிந்து விடுகிறது, பிறகு யாருக்கு ஊட்டுகிறார்கள். ஆத்மாவிற்கு ஊட்டினாலும் கூட சரீரத்தின் மீது மோகம் இருக்கிறது. இங்கே பாபா கூறுகின்றார், யாருடைய சரீரத்தின் மீதும் மோகம் வைக்காதீர்கள். முற்றிலும் நஷ்டமோகா (பற்றற்றவர்களாக) ஆகுங்கள். அனைத்து சரீரங்களையும் புத்தியிலிருந்து நீக்க வேண்டும். இப்போது இந்த கண்களின் மூலம் எதையெல்லாம் பார்க்கிறீர்களோ அவற்றை மறக்க வேண்டும். என்னை மட்டும் நினைவு செய்யுங்கள் என்று பாபா கூறுகின்றார். எனக்கு சரீரம் இல்லை, ஆகையினால் தான் கடினமாக இருக்கிறது. நிச்சயதார்த்த மோதிரம் அணிவிக்கிறார்கள். இப்பொழுது அவர் நிராகாரமானவராக இருக்கிறார், அவருக்கு எந்த உடலும் இல்லை. நிராகார சிவபாபாவை நினைவு செய்யுங்கள், என்று மோதிரம் அணிவிக்கப்படுகிறது. புதிய விஷயமாகிவிட்டது அல்லவா. மனிதர்கள் இறந்து விட்டால் அவர்கள் அழிந்து விட்டார்கள், என்று புரிந்து கொள்ளுங்கள். அவருடைய பித்ரு யாருக்கு ஊட்டப்படுகிறது. கண்டிப்பாக ஆத்மா வரும். சம்ஸ்காரத்தை ஆத்மா எடுத்துச் செல்கிறது. இது காரமாக இருக்கிறது, இது இனிமையாக இருக்கிறது--இதை யார் சொன்னது? ஆத்மா சொல்கிறது- -என்னுடைய நாக்கிற்கு கசப்பாக இருக்கிறது, என்னுடைய காது...கேட்கவில்லை, என்னுடைய தலையில் வலி இருக்கிறது. இதை சொல்லக் கூடியது யார்? மனிதர்கள் மறந்து விட்டார்கள். ஆத்மா தான் துக்கம்-சுகத்தை அனுபவிக்கிறது, என்று பாபா புரிய வைக்கிறார். அபோக்தா (எதையும் அனுபவிக்காதவர்) பாபா மட்டுமே ஆவார். பாபா தான் வந்து ஆத்மாவின் ஞானத்தை தருகிறார். மற்றபடி ஆத்மா தான் பரமாத்மா ஆகிறது, என்று சொல்வது பெரியதிலும் பெரிய அஞ்ஞானம் (அறிவின்மை) ஆகும். முழு உலகத்திலும் பரமாத்மாவை சர்வவியாபி என்று சொல்கிறார்கள், பிறகு அவரை நினைவு செய்வதின் மூலம் என்ன கிடைக்கும்? பக்தர்கள் அவரை நினைவு செய்கிறார்கள், ஆனால் அவரிடமிருந்து என்ன கிடைக்கிறது, என்பது யாருக்கும் தெரியாது. சர்வவியாபி என்று சொல்வதின் மூலம் சந்தித்தல் என்ற விஷயமே எழுவதில்லை. அசுர வழிப்படி நடப்பதின் மூலம் மனிதர்கள் கீழே தான் இறங்கி வருகிறார்கள். ஸ்ரீமத் என்பது ஒரு பாபாவினுடையது தான் ஆகும். அசுர வழிப்படி கொடுப்பது இராவணன் ஆகும், அவனுடைய வழிப்படி ஒருவர் மற்றவருக்கு துக்கம் கொடுக்கக் கூடியவர்களாக ஆகிவிட்டார்கள். இப்போது நீங்கள் ஈஸ்வரிய சம்பிரதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்கள், ஒருவர் மற்றவருக்கு சுகத்தைக் கொடுக்கக் கூடியவர்கள். பாபா அனைவருக்கும் சுகத்தை வழங்கும் வள்ளலாவார்.

மனிதர்கள் தங்களை சர்வோதயா தலைவர்கள் என்று கூறிக்கொள்கிறார்கள், ஆனால் அனைவருக்கும் எஜமானர், படைப்பவர் என்று ஈஸ்வரனைத் தான் சொல்லப்படுகிறது. அனைவரும் என்றால் முழு உலகமும், முழு உலகத்திற்கும் சத்கதியை வழங்கும் வள்ளல் என்று எந்த மனிதனையும் சொல்ல முடியாது. ஆகவே முக்கியமான விஷயம் முதலில் சர்வவியாபி என்ற ஞானத்தை நீக்க வேண்டும். பாபாவை அனைவரும் நினைவு செய்கிறார்கள். பகவான் வந்து நமக்கு ஏதாவது கொடுக்க வேண்டும் என்று பக்தர்கள் விரும்புகிறார்கள். கண்டிப்பாக பாபா ஏதோ கொடுத்திருக்கிறார். படைப்பவர் படைக்கிறார் என்றால் ஏதாவது கொடுக்கவும் கொடுப்பார் அல்லவா. பாபா சொர்க்கத்தின் இராஜ்யத்தை தருகிறார். அந்த தந்தையை மறக்கக் கூடாது. இது தான் உழைப்பாகும். இப்போது குழந்தைகளாகிய நீங்கள் புரிந்தவர்களாக-புத்திசாலிகளாக ஆகியுள்ளீர்கள். முன்னால் மிகவும் எதையும் புரிந்து கொள்ளாதவர்களாக இருந்தீர்கள். பாபாவை சர்வவியாபி என்று சொல்வதின் மூலம் எதுவும் கிடைப்பதில்லை. முதல்-முதலில் அவர் பரமாத்மா என்பதை, பாபா நிரூபித்துக் கூறுகிறார். பரம (உயர்ந்த) என்ற சொல் லௌகீக தந்தைக்கு கொடுக்கப் படுவதில்லை. பரமபிதா பரமாத்மா வெகு தொலைவில் பரந்தாமத்தில் வசிக்கக் கூடியவர், அவர் உயர்ந்தவராக இருக்கிறார். அவர் தான் மனித சிருஷ்டியின் விதை ரூபமாக இருக்கிறார். பாபா

விதையல்லவா. பெண்ணை தத்தெடுத்து பிறகு படைப்பை உருவாக்குகிறார்கள். சிவபாபா கூறுகிறார்-- நானும் கூட இவரை தத்தெடுக்கிறேன். அது உடலின் மூலம் வரும் வம்சாவழி, இது வாய்வம்சாவழியாகும். இந்த பிரம்மா என்னுடைய மனைவி, ஆனால் உடல் ஆணினுடையதாகும். நான் இவரை தத்தெடுக்கின்றேன். இவருடைய வாயின் மூலம் உங்களுக்கு பிறவி அளிக்கின்றேன். சிவபாபாவின் குழந்தைகள் தான் என்றாலும் சிவபாபா பிரம்மாவின் மூலம் புதிய பிறவி கொடுக்கிறார். நீங்கள் தாயும் தந்தையாகவும் இருக்கிறீர்கள்..... என்று சொல்கிறீர்கள், அவர் நிராகாரமானவராக இருக்கிறார். தாய் எப்படி இருக்க முடியும். இதில் மிகவும் சூட்சுமத்தை புரிந்து கொள்ளும் புத்தி வேண்டும். பாபாவை படைப்பவர் என்று சொல்லப்படுகிறது, என்றால் அவர் எப்படி படைப்பார். ஜகதம்பா சரஸ்வதி என்று யாரை சொல்லப்படுகிறதோ அவர் பிரம்மாவின் குழந்தை வாய்வம்சாவழி என்று பாடப்பட்டுள்ளது. இப்போது தாய் என்று அவரை சொல்வதா அல்லது இவரை சொல்வதா? உண்மையில் இவர் (சாகார பிரம்மா) தான் தாய் ஆவார். ஆனால் ஆண் உடலில் இருக்கின்றார் எனும்போது மாதர்களை பராமரிக்கும் பொறுப்பில் இவரை எப்படி வைக்க முடியும், ஆகையினால் ஜகதம்பா நிமித்தமாகியிருக்கிறார். நான் இவருக்குள் பிரவேசமாகி இவரை தத்தெடுக்கின்றேன். பிறகு நாங்கள் பிரம்மாவின் மூலம் ஈஸ்வரனின் குழந்தைகளாக ஆகியிருக்கிறோம். ஈஸ்வரன் நம்முடைய தாத்தா ஆவார். இந்த விஷயங்கள் சாஸ்திரங்களில் இல்லை. இவை அனைத்தும் பக்தி மார்க்கத்தின் பொம்மைகளாகும். பொம்மைகளின் மூலம் மனிதர்களின் வாய் இனிமை ஆவதில்லை. இங்கே பாபாவிடம் ஆஸ்தி எடுப்பதற்கான கவர்ச்சி இருக்கிறது. சர்வவியாபி என்று சொல்வதின் மூலம் யாருடைய வாயும் இனிமையாவதில்லை. முழு உலகத்திலும் இந்த சர்வவியாபியின் ஞானம் தான் இருக்கிறது. இந்த சமயத்தில் எந்த குழந்தைகள் இருக்கிறார்களோ, அவர்களுடைய புத்தியில் தான் எம்முடைய நினைவு இருக்கிறது. பிறகு நான் சர்வவியாபி, என்று அவர்கள் எழுதி விட்டார்கள். அனைத்து மனிதர்களும் என்னை நினைவு செய்கிறார்கள், ஆனால் என்னை தெரியாது, எனும்போது அர்த்தத்தில் எவ்வளவு வித்தியாசப்படுத்தி விட்டார்கள். கயிற்றை பாம்பாக்கி விட்டார்கள். என்னை நினைவு செய்யுங்கள் வேறு யாரையும் அல்ல, என்று பாபா கூறுகின்றார். இதனுடைய அர்த்தம் நான் சர்வவியாபி என்பது அல்ல. நம்முடைய ஆத்மா பாபாவை நினைவு செய்கிறது, என்று நீங்கள் தெரிந்துள்ளீர்கள். சர்வவியாபி என்ற சொல்லில் வித்தியாசம் வந்து விட்டது. இது கூட நாடகத்தின் விதியாகும் மீண்டும் இப்படித் தான் நடக்கும். நடக்கத் தான் வேண்டும். இந்த சமயத்தில் என்ன நடக்கிறதோ அந்த காட்சி படம் பிடிக்கப்படுகிறது, அதை நாடகம் என்போம். ஆதியும் அந்தமும் இல்லாத உருவாக்கப்பட்ட நாடகமாகும், இதில் எந்த வித்தியாசமும் ஏற்பட முடியாது. இந்த படங்கள் போன்றவை எல்லாம் நாடகத்தின் படி குழந்தைகளின் மூலம் உருவாக்கப் பட்டுள்ளது. இவர் அவரே சொல்கிறார், நான் எதையும் தெரிந்திருக்கவில்லை. இப்போது தந்தை தெய்வீகப் பார்வை கொடுத்திருக்கிறார். தெய்வீகப்பார்வையின் வள்ளல் அவர் தான் அல்லவா. புதிய-புதிய படங்கள் உருவாக்கிக் கொண்டே இருக்கிறார்கள். ஒருமுறை உருவாக்கிவிட்டு பிறகு வேறு பாயிண்டு தோன்றும்போது சரி செய்ய வேண்டியுள்ளது. பிரம்மாவிற்கு முன்னால் கண்டிப்பாக பிராஜாபிதா என்ற வார்த்தை போட வேண்டும். இல்லையென்றால் மனிதர்கள் புரிந்து கொள்வதே இல்லை. பிரம்மாவின் வாய்வம்சாவழியினர் குழந்தைகள் அல்லவா. பிரம்மாவின் குழந்தைகள் பிராமணர்கள் அல்லவா. நடைமுறையில் நாம் பிரம்மாவின் குழந்தைகள், சிவனுடைய குழந்தைகளாவோம். முதல்-முதலில் விஷயமே தந்தை மற்றும் ஆஸ்தியாகும். அப்போது வாயும் இனிமையாகும். தந்தை சொர்க்கத்தைப் படைப்பவர் என்றால் கண்டிப்பாக ஆஸ்தி கிடைக்க வேண்டும் அல்லவா. யாராவது எடுக்கவில்லை என்றால், அவர்கள் நம்முடைய தெய்வீக குலத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் இல்லை. யார் தேவி-தேவதா பதவி அடையக்கூடியவர்களாக இருப்பார்களோ, அவர்கள் தான் வந்து புரிந்து கொள்வார்கள். தூய்மை தான் முக்கியமான விஷயமாகும். தூய்மை இல்லாமல் ரக்ஷா பந்தன் இருக்க முடியாது. பாபா நாங்கள் தூய்மையாக இல்லாமல் உங்களிடம் எப்படி வருவோம், என்று சத்தியம் செய்கிறார்கள். கண்டிப்பாக ஸ்ரீமத்தின் மூலம் தான் உயர்ந்தவர்களாக ஆவோம். சத்யுகத்தில் சென்று ஆகமாட்டோம். கண்டிப்பாக கலியுகத்தில் தான் ஆகியிருப்போம். கலியுகத்தின் கடைசியில், சத்யுகத்தின் ஆரம்பம் தான் சங்கமம் ஆகும் அதாவது சங்கமத்தில் தான் பாபா வந்து குழந்தைகளுக்கு சொர்க்கத்தின் ஆஸ்தி கொடுக்கிறார். பாரதத்தின் பெயர் பெருமை வாய்ந்ததாகும். பாரதம் தான் உண்மையான கண்டம் மற்றும் பொய்யான கண்டமாக ஆகிறது. மற்ற கண்டங்கள் சத்யுகத்தில் இருக்காது. மற்ற கண்டங்கள் அனைத்தும் அழியக் கூடியதாகும். இது அழிவற்ற கண்டமாகும், ஏனென்றால் அழிவற்ற பாபா மீண்டும் வந்திருக்கிறார். தர்ம ஸ்தாபனையின் காரியம் என்ன நடந்ததோ அது கல்பத்திற்கு பிறகு அதுவே நடக்கும். பாபா எவ்வளவு ஆஸ்தி கொடுக்கிறார். மிகவும் இனிமையான தந்தை. இல்லற விவகாரங்களில் இருந்து கொண்டே இல்லறவாசிகளாகிய நீங்கள் கண்டிப்பாக தூய்மையாக இருக்க வேண்டும். சன்னியாசி களுடையது, பக்திமார்க்கத்தைச் சேர்ந்தவர்களின் தர்மமே தனியாகும். அதேபோல் இன்னும் வெவ்வேறு அனேக தர்மங்கள் இருக்கிறது, அவை சொர்க்கத்தில் வராது. நம்முடைய தர்மத்தை

சேர்ந்தவர்கள் மற்ற தர்மத்தில் கலந்து விட்டார்கள், அவர்கள் தான் வருவார்கள். இப்போது உங்களுக்கு எவ்வளவு ஞானம் கிடைக்கிறது, உங்களுடைய மூன்றாவது கண் திறந்திருக்கிறது. நீங்கள் திரிகாலதரிசி ஆகிக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். பிராமணர்களாகிய உங்களைத் தவிர வேறு எந்த மனிதரும் திரிக்கால தரிசியாக இருப்பதில்லை. தேவதைகள் கூட திரிகாலதரிசிகள் கிடையாது. உங்களுக்கு மூன்றாவது கண்ணைக் கொடுத்து அலங்கரிக்கின்றேன், என்று பாபா கூறுகின்றார்.

நம்முடைய மூன்றாவது கண் இப்போது திறந்து கொண்டிருக்கிறது என்பதை குழந்தைகளாகிய நீங்கள் தெரிந்துள்ளீர்கள். எப்படி பாபாவிடம் முழு சிருஷ்டியின் முதல்-இடை-கடைசியினுடைய ஞானம் இருக்கிறதோ, அதேபோல் அவருடைய குழந்தைகளாகிய நமக்கும் கூட பாபாவின் மூலம் ஞானம் கிடைத்திருக்கிறது. நாம் மாஸ்டர் ஞானக்கடலாக ஆகிக் கொண்டிருக்கிறோம் மேலும் வேறு யாரையும் மாஸ்டர் ஞானக் கடல் என்று சொல்ல முடியாது. ஆனால் உங்களைக் கூட ஞானக்கடல் என்று சொல்ல முடியாது, நீங்கள் ஞான நதிகளாவீர்கள். மற்றபடி அர்ஜுனன் அம்பு விட்டார், கங்கை வந்தது, பசுவின் வாயிலிருந்தும் நீர் வந்தது, என்பதும் இல்லை. அங்கே கங்கை எங்கிருந்து வந்தது. எங்கே இரண்டு கைகளை உடைய நீங்கள், எங்கே அந்த ஜகதம்பாவிற்கோ 4-6 கைகளை கொடுத்து விட்டார்கள். குழந்தைகளாகிய நீங்கள் நிறைய புரிய வைக்க வேண்டும். பாபாவின் நினைவு இருப்பதில்லை, என்று நிறைய குழந்தைகள் சொல்கிறார்கள், தன்னை ஆத்மா என்று புரிந்து கொள்வதில்லை, அடிக்கடி மறந்து விடுகிறார்கள். பாபாவை நினைவு செய்யவில்லை என்றால் ஆஸ்தி எப்படி கிடைக்கும். பாபா கூறுகின்றார், என்னை நினைவு செய்தீர்கள் என்றால் அந்த யோக பலத்தின் மூலம் உங்களுடைய பாவகர்மங்கள் வினாசம் ஆகிவிடும். நினைவு செய்யவில்லை என்றால் மம்மா-பாபாவின் மன சிம்மாசனதாரியாக எப்படி ஆவீர்கள். அவர்களை கெட்டவர்கள் (மாற்றாந்தாய் குழந்தைகள்) என்று சொல்லப்படும். நல்ல குழந்தைகள் பாபாவை நிரந்தரமாக நினைப்பதற்கு நல்ல முயற்சி செய்து கொண்டே இருப்பார்கள். கடைசி வரை செய்யத் தான் வேண்டும். பாபாவை எந்தளவிற்கு நினைவு செய்வீர்களோ அவ்வளவு உங்களுக்கு வருமானமாகும். தன்னுடைய சார்ட் வையுங்கள். யார் (பாபா அறிவுரைப்படி) செய்கிறார்களோ அவர்கள் (அர்ஜுன்) அதன் நற்பலனை அவர்கள் தான் வாரிசு எனப்படுகிறார்கள். நல்லது.

இனிமையிலும் இனிமையான காணாமல் போய் கண்டெடுக்கப்பட்ட செல்லமான குழந்தைகளுக்கு தாய், தந்தையான பாபாதாவின் அன்பு நினைவுகள் மற்றும் காலை வணக்கங்கள். ஆன்மீகக் குழந்தைகளுக்கு ஆன்மீகத் தந்தையின் நமஸ்தே.

தாரணைக்கான முக்கிய சாரம்:

(1) ஈஸ்வரிய வழிப்படி ஒருவர் மற்றவருக்கு சுகம் கொடுக்க வேண்டும். யாருக்கும் துக்கம் கொடுக்கக் கூடாது. பாபாவிற்குச் சமமாக சுகத்தை வழங்கும் வள்ளலாக ஆக வேண்டும்.

(2) இந்த சரீரங்களிலிருந்து பற்றை நீக்கி பற்றற்றவர்களாக ஆக வேண்டும். நல்ல குழந்தைகளாகி நிரந்தரமாக பாபாவை நினைவு செய்வதற்கான முயற்சி செய்ய வேண்டும்.

வரதானம் :

அனைத்தையும் தந்தைக்கு அர்ப்பணித்து சங்கம யுகத்தின் இராஜ்யத்தின் அனுபவம் செய்யக் கூடிய அழிவற்ற இராஜதிலகத்தின் அதிகாரி ஆகுக.

இன்றைய நாட்களில் இராஜ்யம், பணத்தை தானம் செய்வதன் மூலம் கிடைக்கிறது அல்லது (தேர்தலின்) ஓட்டுகள் மூலம் கிடைக்கிறது, ஆனால் குழந்தைகளாகிய உங்களுக்கு சுயம் தந்தை இராஜதிலகத்தை கொடுத்து விட்டார். கவலையற்ற மகாராஜா - இது எவ்வளவு நல்ல நிலை ! அனைத்தையும் தந்தைக்கு அர்ப்பணம் செய்து விட்டால் பிறகு யாருக்கு கவலை இருக்கும்? தந்தைக்கு. ஆனால் எங்காவது சிறிதளவு கூட தனது அதிகாரத்தையோ அல்லது மனதின் வழியையோ மறைத்து வைத்திருக்கக்கூடாது. ஸ்ரீமத்படி நடக்கிறீர்கள் என்றால் தந்தைக்கு அர்ப்பணப் பொருள் ஆகிறீர்கள். இப்படி உண்மையான உள்ளத்துடன் அனைத்தையும் தந்தைக்கு அர்ப்பணம் செய்பவர்கள் டபுள் லைட், அழிவற்ற இராஜ திலகத்தின் அதிகாரி ஆவார்கள்.

சுலோகன் :

ஒவ்வொரு வாக்கியமும் மகா வாக்கியமாக இருக்க வேண்டும், எந்த ஒரு சொல்லும் வீணாகக் கூடாது அப்போது மாஸ்டர் சத்குரு என சொல்ல முடியும்.